

При преброяването през 2001 г. в пребронителната карта фигурират въпроси за страната на раждане (Geburtsland), гражданството (Staatsbürgerschaft), разговорния език (Umgangssprache). За страната на раждане и гражданството поименно са упоменати 13 страни (Австрия, Германия, Чешка република, Словашка република, Унгария, Турция, Румъния, Полша, Словения, Хърватия, Босна и Херцеговина, Югославия, Македония и др.) (Volkszählung..., 2002).

За разговорния език са назовани поименно 10 езика (немски, бургенландски хърватски, ромски, чешки, словашки, унгарски, словенски, хърватски, сръбски, турски и др.). В забележка е пояснено, че могат да се посочат няколко езика (Volkszählung..., 2002).

При разработката на материалите от преброяването има таблица, отнасяща се за посочените по-горе въпроси, в която трите признака са комбинирани: австрийци (общо, от тях родени в Австрия), чужденци и съответно разговорният език. Отделно е посочен немският език. Останалите разговорни езици са групирани по своеобразен начин: езици на австрийските народности групи; езици от бивша Югославия и от Турция; английски, френски и италиански езици; останали европейски езици; африкански езици; азиатски езици; други езици, неопределени. Трябва да се отбележи, че в последната група са само 38 лица, от които са 19 чужденци (Volkszählung..., 2004).

При посочената групировка преобладава географският принцип, но той не е спазен изцяло. Към първата (австрийска) група са включени: бургенландски хърватски, ромски, словашки, словенски, чешки, унгарски и венци (Windisch). Първият от тях е диалект на хърватския език, говорен от част от населението в провинция Бургенланд (отделно е посочен и хърватски език). Последният език е диалект на немския, различаващ се доста от него, използван от останалото австрийско население. Необходимо е да се отбележи, че този диалект е посочен само от 568 лица в сравнение с 3 986 лица през 1971 г. (7 пъти по-малко).

С посочените групировки и комбинации явно се цели да се отрази по косвен път етническата принадлежност на населението.

Швейцария. Страната е пример за многовековно обединение на население с различен етнически произход, език и култура на базата на общоприети принципи.

Преброявания на населението се правят на всеки 10 години и от 1850 г. традиционно се наблюдава основният разговорен език въщи.

При преброяването през 2000 г. въпросът за езика е разделен на няколко подвъпроса. Първият подвъпрос е: "Посочете езика, на който мислите и говорите най-добре (само един отговор)". Поименно са изредени основните официални езици на страната - немски, френски, италиански и ретороман-